

BUDAPESTA
Joi 31 Maiu st. v.
12 Iunie st. n.

ea est' joi'a si uminec'a.
Redacțiunea: Strad'a
arborelui verde nr. 12.

Nr. 40.

ANUL XV.
1879.

Prețul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni

Frumós'a fara inima.

i ochi vioi cum e plânsórea
Murindei nopti în dñori,
Ai facia alba cá ninsórea,
În sinu ai dalbe flori.

Ai glasul dulce cá de dña
Si inimi furi cu elu;
Surisul teu dureri alina,
Mijlocu ai subțirelu.

În forma-ai totu ce-ti trebuiesc
Si totu e necăstatoru;
Unu lucru înse îți lipsesce:
N'ai sufletu iubitoru!

C. N. CORNATIANU.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Erá fórte caldu si atmosfer'a carceri erá înna-
dușita.

Guido siedeá deja de o luna în arestu si erá pa-
lidu si atacatu.

Totu înca ocupá acelu casu tóte sferelē societă-
ții. Îsi aduceau aminte de trecutul seu, si ce erau deja
uitate, acum de nou ierasi se reîmprospetara. Fabule
înfióratóre cerculau despre elu. Se vorbiá despre espre-
siunea nenaturala a gurei sale, despre privirea agera
si întunecósa a ochilor sei. Elu avea sânge italianu în
vêni, si acela a fost totu-de-una furibundu si însetatu
dupa sânge. Fotografi'a lui s'a vëndutu în mii de esem-
plare; edițiunile nóue ale opurilor sale nu se puteau
din destulu tipari. De ar fi scrisu Guido Carls court
unu al doilea „Hamlet“ séu „Childe Harold“, elu nu
ar fi fost atâtu de renumitu cá acum.

Elu ridea de tóte aceste în carcer'a sa. Astfel erá
cursul lumei, si elu nici nu așteptá altu-ceva. Sciea,
cá publicul se va desamági, îndata ce va fi liberu.
Astfel de evenimente nu se potu vedé în tóta dñu'a, —
barbati de acést'a clasa nu se încarceréza adese ori
asemenea criminalistilor de rëndu în Newgate (arestul
mare din Londra.)

De nu ar fi fost Guido Carls court unu cunosca-
toru de naturele debile si miserabile ale ómenilor, elu
în adevér s'ar fi pututu mahni, vedéndu cum amicii

sei se retrageau si se lapedau de elu. Puçini i-au mai
reماسu fideli în órele de nevoia, între aceia famili'a
Atcherly, Robert Lisle, capitanul Villiers si Ralf
Fane. Si Lady Edith Clive i-a scrisu câteva orduri, si
i împartași, cá nici odata nu va crede culpabilitatea
lui, nici atunci, când tóta lumea îl va condamnă.

Guido nu erá indiferentu de acelu periclu, dara
nici spariatu de acel'a. Elu sciea cátu de greu îl acu-
sau împregiurările, neputéndu séu nefiindu în stare
a-si documentá inculpabilitatea si se simțiea cu o în-
fiórare nespusa moralmente convinsu, cá fratele seu
este acelu peccatosu.

Lordul Montalien nu a fost citatu la precerce-
tare, la pertractare înse trebuia sè se presinte cá
martore.

Amiclu celu mai fidelu alui Guido erá Robert
Lisle, elu nu putea fi mai compatimitoru de ar fi fost
Guido ênsusi fiul seu. Acasa Paulinei i erá mai bine,
ea erá în reconvalescintia.

Si astadi a fost elu la Guido. Ei vorbira despre
diferite lucruri, despre pertractare înse nu voiea Guido
de fel sè vorbésca.

— Eu te întrebu înca odata, — începù deodata
Mr. Lisle, — în adevèru nu voiesci sè-ti dovedesci
prin unu alibi neculpabilitatea? Dta ai unu aperatoru
eminentu, ce înse preferu o dechiaratiune precisa si
chiara a petrecerei si lucrării dtale în diminet'a dñlei
din 24 decemvre 1862, decátu tóta oratori'a sa. Dove-
dile aduse contra dtale în adevèru sânt numai indicii,
dara pe bas'a acestora multi deja si-au perdutu viét'i'a
prin ștréngu.

— Unu alibi nu süm în stare a dá, si prin ur-
mare numai atunci voi fi dechiaratu de înculpabilu,
deca consecuintiele false al dovedilor aduse contra
mea se vor constată. Te rogu înse, amice, sè lasámu
afacerea acést'a! Cum e cu Paulina?

— Mai bine, înse nu precum s'ar dori. Ea a ca-
dítutu de nou în apati'a ce o cuprinsese deja nainte de
morbul ei. Medicii vorbescu despre o suferint'a secre-
ta a ânimei si ordinédia schimbare de aeru. Acést'a
suferint'a înse, deca în adevèru esista o atare, nimenea
nu o póte descoperi.

Elu deveni acum si mai seriusu si mai în-
grigitu.

— Asculta, Mr. Lisle, de sfatul medicilor si o
du în o alta clima! De securu dsiór'a Lisle nu scie ni-
micu despre posițiunea mea momentana. Nici nu asiú
voi sè scia cá süm acusatú pentru omorul Aleei —
amiceei ei.

— Noi amu evitatu ori ce tema iritabila ; dar nici ea nu a mai întrebatu dupa reînșanțetosiarea ei despre Alice. Apatî'a ei se pare a se estinde asupra simțirilor si memoriei ei. Ea nu citește nimicu, nu primesce vîsite, si noi nu-i spunem nimicu.

— Me bucuru în adeveru de acest'a, — respunse Guido oftîndu, — căci pe fața marturisîndu, eu iubescu pe Paulina tocmai asiá de intimu cá si desperatu. Alice Warren i erá cá o sora, si eu nu asiú puté suferi sè afe, cá eu sîm suspionatu pentru omorul ei. Promite-mi, scumpe amice, a retacé ast'a ; póte cá acest'a va fi ultimul favoru ce mi-l vei oferí.

— Îti promitu, cá voiu tîné acest'a în secretu, cátu îmi va fi în putintîa ; mai timpuriu ori mai târđiu înse totu va trebui sè-i vina si ei la cunoscontîa.

— Tîné în secretu acestu lucru celu puçinu pâna ce se va decide caus'a, si crede-me cá cunoscontîa acestor împregiurări nu ar contribuí la restaurarea ei.

În diu'a urmatóre la diece óre se aduse prinșonerul pe banc'a acusatilor.

Sal'a juriului erá îndesata. Mr. Carson, unu advocatu fórte renumitu erá aparatoriul, Mr. Harding fungá cá procuroru de statu. Reportul lui erá lungu si vorbiá decisivu contra acusatului. Elu lumina mijlócele dovedilor si pași la ascultarea martorilor inculpatori.

Toti martorii, carii au fost ascultati la precerctare, trebuira de nou sè se presinte ; dintre nou citatii Mr. Ralf Fane a fost mai întâu ascultat.

Elu nu puté aruncá multu lumina în causa. Pe prinșonerul l'a vedíutu de multe ori cu Alice atáta în acelu anu, cátu si mai nainte în Montalien Priory. Elu nici odata nu a credíutu, cá Guido Carls court s'a înteresatu de ea, celu puçinu elu nu a aretatu mai multa atențiune decátu ceialalti. Cá Mr. Carls court în o séra din septemvre a plecatu cu ultimul curieru la Londr'a sciea, datul dílei înse nu-l mai tînea minte.

În diu'a urmatóre se vorbiá cá Miss Warren a fugitu cu Mr. Carls court. Elu nu credea si tînea cá convenirea lor la gara a fost din întemplantare. Elu sustîne, cá prinșonerul nu a fost si nu este capabilu de o astfel de fapta, cu atátu mai puçinu de unu omoru. Renumele lui în adeveru în timpii trecuti a suferítu, înse gresielile lui erau numai niște nebunii ale tinereții si nu crime.

Procsimul martoru erá Emilu baron de Montalien, fratele prinșonerului.

Palidu cá unu cadavru, în vestminte negre, pe lînga buze si ochi cu dungi vênete ominóse, prospiciá elu nespusu suferíndu. Vocea lui de emoțiune erá mai neintielegibila.

Acésta emoțiune erá naturala, déca unu barbatu de onóre își vede pe unicul frate al seu în o astfel de situațiune.

Lordul Montalien fu juratu. Elu a cunoscutu pe Alice Warren de mai multi ani si a respectat'o atátu pe ea, cátu si famili'a totu-de-una. Elu a cercetatu cas'a primariului adese în trecere, raru înse din adinsu. Pe fratele seu l'a aflatu adese acolo si pentru atențiunea cátra Alice Warren de multe ori l'a iritatu, înse nici odata nu l'a credíutu în relațiuni serióse. Intențiunea fratelui seu de a caletori la Londra în 27 septemvre i-a fost cunoscuta, despre fugirea Alicei înse a audítu abia mîne di, si revoltatu despre acea fama cá ambii au fugitu, a si plecatu îndata la Londra spre a-l cautá. Elu înse nu l'a aflatu si dupa optu díle s'a rentornatu la Lincolnshire.

Pe Alice Warren nu a mai vedíut'o. Cîteva díle

nainte de plecarea fratelui seu la America, l'a cercetatu fratele seu, si au vorbitu la olalta despre caletori'a sa si despre testamentul dsiórei Carls court, care l'a desmoștenitu. Elu l'a sfatuitu totu-de-una spre bine, si i-a împutatu atunci si pentru Alice Warren, a fost înse totu-de-una respinsu.

Lordul Montalien repași. Toti cei de fața i compatimiau sânetatea ruinata. Fața lui erá palida si se vedea cá erá reu atacatu de unu morbu internu. Guido privi spre elu, elu audí juramêntul ce l'a depusu fratele seu, si ar fi dubítatu despre culpabilitatea sa, déca acela se îndepartá îndata.

Acum urmá capitanul Cecilu Villiers, si pe lînga tóta staruintîa de a ajutá amicului seu, elu i-a stricatu mai multu, decátu toti ceialalti.

Elu a cunoscutu pe Alice Warren si a admirat'o, înse nici odata nu a credíutu cá Guido Carls court s'ar fi înteresatu de ea.

Doue díle nainte de plecarea sa la America a siedíutu Mr. Carls court la elu. În 23 decemvre a avut elu servițiu si a venitú târđiu acasa. Amicul seu a fost singuru acasa si erá pe cugete — melancholicu ; si vorbindu despre trecutul seu atátu de fatalu, díse de odata : „Ce ai díce tu, déca ai scí, cá eu mîne voiu încoroná carier'a mea nebuna cu cea mai nebuna mistelia ?“ Mai multu nu s'a pututu scóte din elu. În diminétîa urmatóre s'a îmbracatu Guido la lumina si la întrebarea : cá unde are sè mérga asiá de diminétîa. a respunsu, cá sînt deja siepte óre si are o afacere urgînta la optu óre. „Este o dama în jocu, amice, si damele nu voiescu sè aștepte.“ Elu a adormitu ierási si s'a tredítu abia la noué si jumetate óre. Pe când a întrebatu elu pe servitoru cá rentornatu-s'a Mr. Carls court, întrá acel'a. Ei dejunara la olalta, cátra unu spre-diece óre merse elu la Sir Hugo Charteris spre a-si luá adio dela acea famili'a si peste doué óre plecá cu trenul la Southampton.

Pe când capitanul Villiers depuse acest'a marturisire, unu servitoru dela judetiu predede o epistola aperatoriului advocatu.

O espresíune de bucuría se vedea la cetirea aceleia pe fața advocatului.

Samuelu Watters servitorul capitanului Villiers a fost ultimul martoru, carele constatá si aprobá cele spuse de domnul seu în tóta privintîa.

Martorii se ascultara si aperatoriul se sculá cu acea placuta observare, cá va fi scurtu în vorbirea sa.

Elu nu voiesce sè díca cá clientul seu ar fi neculpabilu în acest'a crima uriciósa, pentru cá acea se subîntielege, cumca elu pâna atunci este inculpatu, pâna când verdictul culpabilității se va enuncíá, si pâna când martorii deplinu vor constatá acea culpabilitate. Dar negédia categoricu, cá acestu casu ar puté urmá. Dovedile aduse pâna aci, dela începutu pâna la fine sînt numai indicii si peste totu neadeverate séu false. Elu scie nenumerate esemple, unde acusatii pe bas'a dovedilor de indicii, mai asiá dícêndu neînvingibile au fost osênditi si neculpabilitatea lor s'a doveditu de si pré târđiu.

Mr. Carls court convine cu acea féta nefericita în sal'a de așteptare si o conduce la Londra. Ea e stráina, prim'a óra în metropola, obosita si fricósa. Ea îl róga sè o conduca la adress'a concernenta. Elu i face acelu servițiu, fára a se mascá, pentru cá nu avea trebuintia sè-si ascunda esteriorul din naintea dómnei de casa.

(Va urmá.)

Academí'a Româna.

Bucuresci 6 junie st. n.

Întrunirea Societății academice române în sesiune extraordinară și-a deschis sesiunea, respectiv și-a ținut *primă ședință* alaltă-ieri, mercuri seră, dela 8 pân' la 11 ore; a *două* ieri seră dela 8 pân' la 10, și a *treia* astăzi dimineața dela 8 pân' la 10 ore.

În primă ședință s'a dat lectură actului guvernului, prin care comunică legea „Pentru Academia”, votată de corpurile legiuitoare precedente, prin care lege Societatea academică, constituită la 1867, se recunoște de „Institutul național”, sub numirea de „Academia română”, cu cea mai deplină autonomie și cu o dotațiune dela statu de 30,000 lei n.

În urmarea acestei legi Societatea academică de pân'acuma, fiindu presentă mai toți membrii ei, s'a pus pe baza legii și s'a constituit în *Academia română*.

A discutat apoi o foarte memorabilă chestiune, aceea, că membrii Academiei fiindu pe viață și nedemissionabili, aceia dintr'ensii cari odata primindu a fi membri, în decursul anilor pentru varii considerațiuni se consideraseră de demisionari, s'ea fi chemați a-si recucupa locurile.

Astfel s'a urmat și deja la a două ședință participă d. n. Alexandru, marele nostru poet, și dl dr. T. Maiorescu. Mai are s'ea vina parintele episcopu Melchisedec, cel mai ilustru prelatu ce posedă româniimea, apoi, pe bas'a unui concludu de astăzi, în a treia ședință, și ilustrul nostru Andreiu de Mocioni.

În ședința de ieri s'a alesu o comisiune de cinci, în persoane: Aurelianu, Babeșu, Laurianu, Maiorescu și Odobescu, pentru elaborarea statutelor și regulamentelor nouă, pe bas'a legii nouă. Acestă comisiune astăzi și-a început activitatea și se speră că până luni, în care timpul ședinței plene nu se vor mai ține, își va termina măcar o parte din problema. B.

Asiá dara membrii dimisionari au fost invitati s'ea reintre! Cu bucuria înregistăm faptul acesta ce ni se împartășește de către onorabilul nostru corespondinte, căci astfel se traduce în realitate o idee deja exprimată pe paginile acestei foi.

Îndata după votarea legii pentru academia, înainte cu vr'o siese septemâni, unu altu corespondinte al nostru din București, a scrisu în nr. 26 al „Familiei” următoarele:

„Ar fi de doritu, că cu ocaziunea acestei organizări s'ea se invite a reintre în academia și acele elemente, cari eșisera din Societatea academică.

„Ori câtu de mari s'ea fia deosebiri de pareri, cari le despartu de majoritate, totusi acele aru produce ore-cari rezultate, căci manifestate în mijlocul academiei, ele — de și n'aru triumfă cu totul — celu puțin aru moderă unele exagerațiuni, și tocmai prin combaterea parerilor opuse aru puté s'ea ieșă adevărul.

„Nu este nici o academiă științifică în lume, în care s'ea fia omogenitate de pareri; din contra, în cele mai multe vedemu școlile cele mai opuse, și totusi din cauză această nici unu membru nu-si dă dimisiunea, căci academiile au tocmai scopul acela, că s'ea întrunească toate puterile spirituale.

„Dorim din anima, că academiă română s'ea se p'ea reorganiză astfel, că ea s'ea întrunească toate capacitățile noastre literare!”

Asiá a scrisu „Familia”, singura în tota presă română. Acestă a fost dorința noastră. Constatăm dara cu cea mai mare plăcere, că dorința noastră s'a realizatu.

Și că bucuria noastră s'ea fia și mai completa, membrii dimisionari, dar invitati s'ea reintre, n'au respinsu apelul, ci au reintratu. Onore lor! Asiá putemu s'ea sperăm că Academiă Română va produce rezultate mari.

„Familia” simte bucuria dublă: întâiu pentru că se îndeplinește și dorința ei, și a două, pentru că vede punându-se temeiul sigurului templului științielor române!

Instalarea episcopului Pavel.

Oradea-mare 9 junie.

Dieces'a Orădii-mari nu mai e veduă. Mirele ei celu nou a venitu la ea. Eri se serbă instalarea Pr. SSale episcopului Michailu Pavel.

La această solenitate rară s'a adunatu unu numeru mare de preoti diecesani, în care mai cu s'ea părțile satmarene erau reprezentate. Vedurăm și câțiva oșpeti din dieces'a Gherlei. Din inteligentiă mirenă provincială venira numai puțin.

Festivitatea începú demință la 8 ore și jumătate. Clerul se adună în catedrală, unde toți îmbracă ornate bisericesci, și pornira cu litia la reședință episcopescă, de unde procesiunea se rentornă cu episcopul la catedrală și întră prin p'orta principală în biserică. În mijlocul bisericii, pe locul înaltiatu, episcopul îngenunchiă, și după o scurtă rugăciune, scolându-se ierăsi în picioare, se presintă clerului și poporului adunatu, pronunțiându cuvintele: „Iéta eu episcopul vostru venitu în numele Domnului!”

La aceste cuvinte, vicariul generalu Rds. D. Ioanu Corhanu respunde prin o cuvântare scurtă și bine simțită, bineventându pe episcopul în numele capitulului, al clerului și al poporului, predându în fine cheile bisericii catedrale.

Episcopul luă cheile și chorul întonă „Împerate cerescu!” După aceea episcopul cuprindându-si scaunul seu, începú a-si ceti pastorală către cleru și poporu, ordonându s'ea se cetesca actele denumirii sale, și anume decretul regescu și bulele papale, — apoi își continuă și fini cuvântarea, după care chorul cântă „Multi ani!”

Terminându-se aceste, episcopul se rentorse la amvon, unde fu îmbracatu cu toate ornatele bisericesci și rentornându-se la scaunul seu, primu omagiul clerului întregu, după care se începú st. liturgiă, asistându la altaru toți preotii cari voira a șerbi, ier cialalti steteau în ordu în presbiteru.

După liturgiă, episcopul desbracându-se de ornatele episcopesci, se îmbracă ierăsi cu patrafiru, mantea și camilafca, și fu condusu de preoțimea presentă și de totu poporul până la reședință, unde episcopul se desbracă și preoțimea se rentorse în aceeași ordine la catedrală, și cu acestă solenitate bisericescă se încheiă.

Am s'ea mai adaugu, că biserică eră îndesuită de unu publicu foarte alesu, în care erau reprezentate toate capetanile autorităților bisericesci, civile și militare din orasiu. O frumoasă cununa de dame decoră această adunare. Chorul studenților, dirigiatu de juristul dl Corbu, a cântatu cu precisiune cântările compuse în cvartetu.

Partea a două a festivității fu prândul datu de Pr. SSa noul episcopu. Cam la 120 ênsi se întrunira

la mės'a-i ospitala, represintându tóte ramurile autoritătilor locale. În curtea resiedintei music'a militara esecută diverse piese, între cari unele si românesci cari facura mare efectu.

Începura apoi toasturile. Primul se dıse de cătra episcopul, în limb'a româna. Pr. Ssa mai toastă românesce pentru Esc. Sa mitropolitul, precum si pentru urmatorul seu în scaunul episcopescu de Gherla. Celelalte toasturi, ce le închină autoritătilor locale, le pronunciă unguresce, carora acestia (represintantele episcopului r. cat., comitele supremu, primariul etc.) respunsera asemene unguresce, numai brigadierul Joly respunse în numele armatei germanesce.

Mai toastara românesce : Rds. D. vicaru Ioanu Corhanu, carele vorbi în numele diecesei; protopopii Ciriacu Barbul si Nicolae Palladi, si preotul Satmareanu Ioanu Selagianu. Fratele Iustin Popfiu nu lasă a trece nici ocasiunea acést'a, fără sè nu toasteze în „a haza kivalóbb nyelvéen“, si înca de dóue ori. Elu gasi si unu imitatoru, care ne surprinse, si al cărui nume îl retacu. Alti români nu toastara ungurescu.

Se vorbi înse si latinesce, si anume dnii dr. Lauranu si Juhász. Unu anachronismu curiosu acést'a. Dl Lauranu înca fu ascultat; dar când începù dl Juhász, spre norocire, începù si music'a militara.

Societatea se împrasciă dupa patru óre. Astadi se tînu primul consistoriu. *Cor. ord.*

Biserica si șcôla.

Sf. sinodu al Românef s'a întrunitu la 24 maiu (5 junie) în Bucuresci.

Esamenele publice în Români'a vor începe la 6/18 junie pentru elevii si elevele din șcôlele secundare si se vor termină la 22 junie st. v.; pentru elevii șcôlelor primare urbane dela 16/28 pâna la 24 junie si pentru șcôlele primare rurale dela 16 pâna la 22 junie.

Hramul mitropoliei din Bucuresci, diu'a de Constantin si Elena, s'a serbatu si în anul acesta cu pompa. Domnitorul, însotitu de cas'a sa civila si militara, a mersu de a asistatu la serviciul diyinu celebratu de mitropolitul primatu. Dupa sevêrsirea acestuia Domnitorul a trecut pe dinaintea frontului detasamentelor din garnisona înșirate în curtea mitropoliei si a primitu defilarea lor. Apoi a datu obicmuit'a visita mitropolitului primatu, care l'a întimpinatu încungiu-rātu de înnaltu eleru.

Dl V. A. Urechia a facutu o êscursiune cu elevii din clasele superióre ai institutului seu din Bucuresci, visitându Medjidie, Costantia, Cernavoda si alte localități, si studiându obiectele depuse în museul din Costantia, cum si valul lui Traianu.

Societati si institute.

Academ'ia Româna. La cele împarteșite în corespundint'a de sus, mai adaugemu din alte informatiuni, că propunerea pentru reinvitare a membrilor dimisionati s'a facutu de dl V. Maniu. Academ'ia a alesu o comisiune, pentru cercetarea compturilor si a administratiunii fondurilor ei, compusa din dd. Hodosiu, Caragiani si Stefanescu. Duminec'a trecuta Societatea a fost primita în corpore de cătra Domnitorul. Sesiunea acést'a va dură cam o luna, si alt'a nu se va tîné în anul acesta.

Concordia Româna din Bucuresci a datu la 19/31 maiu o serata literaria si artistica în salónele din nou'a sa gradina. Cu asta ocașiune dsiór'a Iulia Hașdeu ie-

rasi a facutu mare efectu prin declamarea poemei „Penesiu Curcanul.“

Societatea constructorilor români, o vechia si numerosa societate din Bucuresci, a tînutu la 21 maiu (2 junie) o frumoșa festivitate. Ântâiu s'au împartitu premiile la elevii șcôlei profesionale înfiintata de societate, si s'au rostitu mai multe discursuri; apoi urmă jocul, care a fost fórte animatu si dură pâna târdiu.

În Brasïovu societatea de lectura a studentilor dela gimnasiul românu gr. or. de acolo a tînutu dumineca la 8 junie o siedintia literaria.

Ce e nou ?

Regele a mersu în taber'a dela Brüick spre a visită prim'a brigada de infanteria.

Diet'a a încheiatu siedintiele sale meritoriale în vineri'a trecuta, de atunce numai se promulga legile votate.

Ordinul St. Stefan datu principelui Carol. Comitele Hoyos de Sprinzenstein, ministrul resiedinte al Austro-Ungariei la Bucuresci, în septemân'a trecuta a remisu Domnitorului României marele cordonu al ordinului St. Stefanu, conferitu de Maj. Sa împeratul.

Decoratiile cocónelor. Sub titlul acesta, „Resboiul“ din Bucuresci, înregistrându decorările din urma cu crucea „Elisabeta“, ni spune, că se vor mai decoră înca câteva mii, de óra-ce s'au uitatu multe, cari — dorescu a fi decorate.

Cursele de cai în Bucuresci au reeșitu bine, dar precum cetimu în „Rom. Lib.“, numai a dóu'a alergare s'a facutu cu cai nascuti si crescuti în Români'a, celelalte cu cai straiini. La prim'a alergare premiile au fost date de societatea Jokey-Club, la a dóu'a de societatea de încuragiare; la a trei'a de Jokey-Club; la a patr'a de Domnitorul.

Principele englesu Leopold, fiul reginei Victoria, se dıce că are sè se însóre în curêndu, si că va luă de soșia pe principes'a Maria de Hanovra, fiic'a fostului rege al Hanovrei si sor'a ducelui de Cumberland, pretendentu la tronul.

Unu focu grozavu a eruptu septemân'a trecuta în dóue sate din comitatul Hunedórei, la Percas si Romos. Acolo au arsu 27 case si multe edificii economice; aice 100 de case s'au prefacutu în cenusia.

Șcôla de notatu la Bucuresci. În joi'a trecuta s'a deschisu o șcôla de notatu la Jignitia, facuta de dnii Mitrasevschi, Melzer si Marengo. Acést'a e cea d'ântâia.

Suvenirea mortilor.

Michailu Nagy, archidiaconu séu lectoru si canonicu al bisericei catedrale din Lugosiu, prelatu domesticu al sanșiei sale pontificelui Romanu, abate séu archimandritu titulariu al S. Mariei dela Almád, decanu catedralu, inspectoru diecesanu al șcôlelor nationale, referente si secretariu al tribunalului matrimoniale, esaminatoru prosinodalu, esactoru capitulariu, membru la comisiunea administrativa a comitatului Carasiu, si asesoru al s. scaunu consistorialu, a încetatu din viétia în urm'a unui morbu îndelungatu în 5 l. c. la 4 óre dem. în anul 62-lea al vietiei 39 al preoșiei. Funcțiunile funebrale se tînura în biserica catedrale în 6 l. c. la 4 óre d. m.

Maria G. Dima n. I. Florianu, soșia dlui G. Dima, fostu profesoru de musica în Brasïovu, a repausatu la 5 l. c. în etate de 22 ani.